

L'HOSPITALITAT A GIRONA

A UN PAS D'AVE

Segurament no hi res mes important per dur endavant una acció, que sumar propòsit i ganes. Les ganes els hi va posar el Quico, i el propòsit el Biel, l'un ganes d'anar i l'altre propòsit de portar

La acció o repte es anar amb el tren d'alta velocitat (AVE), i aprofitant que el trajecte entre Barcelona i Girona reuneix tots el ingredients per fer-ho possible, proximitat, preu i ocasió, el Biel, amb aquest infatigable grup de la Hospitalitat, que aquest cop comptava amb el Ramón, la Montse, la Núria, el Domènec, la Victòria, la Nati, la Dolors, l'Alfonso i la infatigable Mª Antonia, que igual fa festa a la plaça de Santa Maria a Montserrat, que es deixa a tots bocabadat fen el camí de Sant Jaume i que a mes a mes han tingut la amabilitat de deixar-me integrar en les seves sortides. Deia doncs que amb les ganes d'uns i els propòsits dels altres, el dia 24, dissabte d'aquest mes de Maria i de les flors, engrescats com nens vam fer realitat les ganes d'un i el propòsit de l'altre.

Girona, quans cops haure visitat aquesta ciutat? No ho puc saber, visites a temps de flors, anar al cinema, una xocolata a la plaça del Vi, un dinar a la plaça de la Independència o algun carrer prop de plaça Catalunya, i evidentment la Catedral, Sant Feliu, les muralles, el barri jueu, els banys àrabs, la Setmana Santa, etc. Ah! i per feina que ja no me'n recordava.

Moltes vegades, si, però cap com aquesta. Passejar per a la ciutat i visitant la Catedral acompanyant al Quico, a la Montse, al Jordi (Jorge) al Oriol (José Oriol) a la Pilar, al Carles, al Joan, a l'Irene i a la Lourdes, dona la justa mesura del perquè hi has anat. Perquè com tots, ells necessiten algú en qui recolzar-se, unes cames que els empenyin carrer amunt fins la plaça dels apòstols, una mà que els doni el menjar o els acompanyi al lavabo, però especialment algú que s'identifiqui con ells, que els vegi amb normalitat i se'ls miri con el son, com amics, amb qui visitar una ciutat con Girona, plena d'història i bellesa, just en el mes de les flors, just en el mes de Maria.

Gracies companys, si per uns instants hem pogut compartir somriures, i hem assolit el propòsit i fet realitat les ganes, ja ho tenim tot fet. Ara a per una altre.

Agraïm a les persones que ens van acollir per la seva amabilitat i proximitat.

Fins aviat.

Rafael